

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci **obvineného V. R. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 1. marca 2012 v Bratislave, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 14. februára 2012, sp. zn. Tp 30/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. **z r u š u j e** napadnuté uznesenie a sudcovi pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, **u k l a d á**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudcu pre prípravné konanie), sp. zn. Tp 30/2011, zo dňa 14. februára 2012 bola žiadosť obvineného V. R. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo doručené prokurátorovi (16. februára 2012, obvinenému V. R. 17. februára 2012 a jeho obhajcovi JUDr. M. G. 20. februára 2012, podal obvinený V. R. prostredníctvom obhajcu sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil 24. februára 2012 a ešte toho dňa bola na vedomie zaslaná prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej iba prokurátor).

V sťažnosti poukázal na to, že sa nestotožňuje so závermi sudcu pre prípravné konanie prvostupňového súdu a vôbec nie s jeho odôvodnením, v ktorom je len veľmi stručne konštatované, že dôvody väzby u obvineného naďalej trvajú, poukazujúc na predchádzajúce

rozhodnutia súdov. Podľa sťažovateľa súd sa vôbec nezaoberal argumentmi, ktoré uviedol v žiadosti o prepustenie z väzby obvineného na slobodu, pretože skúmať dôvody väzby musí v každom štádiu konania. Nemôže stále poukazovať na predchádzajúce rozhodnutia súdov, lebo na posúdenie dôvodnosti väzby je rozhodujúci stav v čase rozhodovania. Od predchádzajúcich rozhodnutí sa môže mnoho zmeniť, resp. podozrenia voči konkrétnej osobe sa nemusia potvrdiť. Z vykonaných dôkazov jasne vyplýva, že jediný dôkaz svedčiaci v neprospech V. R. je výpoveď svedka M. R.. Táto výpoveď je získaná podľa neho nezákonným spôsobom, čo vysvetlil v podnete na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktoré k žiadosti o prepustenie z väzby pripojil. Nebude opakovať argumenty uvádzané v žiadosti, tých sa v plnom rozsahu pridrižiava. Na základe uvedeného navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného V. R. je dôvodná.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že sudca pre prípravné konanie nevenoval náležitú pozornosť rozhodovaniu o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, keď sa obmedzil len na formálne konštatovanie časti vzneseného obvinenia, uznesenia o vzatí do väzby, na obsah žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, stanovisko prokurátora k tejto žiadosti a na predchádzajúce väzobné rozhodnutia súdov v tejto veci týkajúce sa obvineného V. R.. Dôvodnosť väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. vyvodil len z citácie v zákone uvedených skutočností s tým, že bolo ustálené, že u obvineného V. R. naďalej existujú konkrétne skutočnosti svedčiace pre existenciu podozrenia, že skutky, za ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie boli spáchané, majú znaky trestného činu v zmysle ustálenej právnej kvalifikácie a sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený. Podľa sudcu pre prípravné konanie u obvineného naďalej existujú dôvody väzby, a to existencia dôvodnej obavy, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu mohol ovplyvňovať spoluobvinených alebo svedkov a dokonať skutok, za ktorý je stíhaný, prípadne pokračovať v ďalšej trestnej činnosti násilného charakteru.

Z odôvodnenia nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti preukazujúce materiálne a formálne dôvody väzby uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., pretože

sudca pre prípravné konanie neuviedol žiadne dôkazy doposiaľ zaobstarané orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré by nasvedčovali tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, tieto majú znaky toho ktorého trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený. Nezaoberal sa ani konaním obvineného a ďalšími konkrétnymi skutočnosťami, z ktorých by vyplývala dôvodná obava ako to má na zreteli ustanovenie § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. V dôsledku tohto nesprávneho postupu sudca pre prípravné konanie porušil zákonom uloženú povinnosť odôvodniť rozhodnutie o väzbe, rozhodnutie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu takým je, aj uvedením skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia opiera, teda tak ako to má na mysli § 72 ods. 2 Tr. por. druhá veta.

Navyše v odôvodnení napadnutého uznesenia úplne absentuje reakcia na skutočnosti uvádzané v žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd zo spisu zistil, že 13. septembra 2011 došlo k upozorneniu obvineného a obhajcu na zmenu právnej kvalifikácie skutku ohľadne obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (zväzok I. vyšetrovacieho spisu na č. I. 99).

Taktiež V. R. bolo pre dva ďalšie skutky vznesené obvinenie, a to dňa 30. augusta 2011 pod ČVS: PPZ-122/BOK-BA-2011 Vš zväzok VI. vyšetrovacieho spisu na č. I. 2405 (obvinenému a obhajcovi doručené 31. augusta 2011 a 5. septembra 2011) pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, § 141 písm. a/ Tr. zák. sčasti dokonanej, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (na zmenu tejto právnej kvalifikácie boli obvinený a obhajca upozornení písomne 6. septembra 2011 zväzok I vyšetrovacieho spisu na č. I. 80) a 5. septembra 2011 pod ČVS: PPZ-322/BOK-B1-2010 Vš zväzok I. vyšetrovacieho spisu na č. I. 68 (obvinenému a obhajcovi doručené 7. septembra 2011 a 8. septembra 2011) pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.

Napokon sudca pre prípravné konanie pochybil aj v tom, keď uviedol, že táto vec je vedená pod ČVS: PPZ-87/BOK-B-2011, nakoľko všetky uvedené veci boli uznesením vyšetrovateľa z 13. septembra 2011 spojené na spoločné prejedanie pod spisovou značkou ČVS: PPZ-322/BOK-B1-2010 Vš zväzok I. vyšetrovacieho spisu na č. I. 90.

Navyše sudca pre prípravné konanie nevenoval náležitú pozornosť ani vyhotoveniu napadnutého uznesenia, pretože sa opakuje v písomnom vyhotovení strana 2 tohto rozhodnutia.

Za toho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť obvineného za dôvodnú, pretože predmetné uznesenie je nepreskúmateľné.

Vychádzajúc zhora uvedených pochybení Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil v celom rozsahu a sudcovi pre prípravné konanie prvostupňového súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V novom konaní je sudca pre prípravné konanie povinný opätovne rozhodnúť o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu tak, aby v odôvodnení tohto rozhodnutia reagoval na všetky rozhodné skutočnosti vyplývajúce aj z ustanovenia § 176 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Na základe týchto skutočností senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky dôrazne upozorňuje Špecializovaný trestný súd na včasné predkladanie procesného spisu na rozhodnutie o opravnom prostriedku! Zároveň poukazuje aj na rešpektovanie ustanovenia § 72 ods. 2 Tr. por. posledná veta.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. marca 2012

**JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková